

Toelichting bij de richtlijnen ter invordering van belastingen

I Algemeen

Gezien het belang van de invordering van belastingen voor de financiële huishouding van het Land, zijn in het verleden instructies gegeven voor de medewerkers die op één of andere wijze bij de uitvoering van het invorderingsproces zijn betrokken. Deze richtlijnen zijn echter intern beleid van de Ontvanger, waardoor er weinig transparantie bestaat voor belastingschuldigen.

Het doel van de publicatie van de reeds bestaande richtlijnen middels richtlijnen is om uniformiteit en structuur te brengen in het invorderingsproces. Met deze richtlijnen wordt tevens getracht de rechtszekerheid van de burger te waarborgen. Door richtlijnen zullen de medewerkers van de Ontvanger het invorderingsproces voor alle belastingschuldigen, zonder aanzien des persoons, laten plaatsvinden.

Controle op de naleving van bovenstaande voorschriften zal periodiek doch minimaal een keer per maand plaatsvinden door de Stichting Overheidsaccountantsbureau Curaçao ("SOAB"). De SOAB dient niet alleen een controle uit te voeren ter zake van de juistheid en volledigheid van de cijfers, doch ook ter zake van de naleving van de in deze richtlijnen opgenomen procedures. De SOAB heeft, conform hetgeen in artikel 6 lid 1 van de Landsverordening houdende de aanwijzing van de interne accountant van de regering van Curaçao (PB 2015 No 48), onbelemmerde toegang tot de relevante informatie en documentatie.

II Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Artikel 1 noemt alle belastingen waarop deze richtlijnen van toepassing zijn.

Artikel 2

Op grond van artikel 6, eerste lid van de Invorderingsverordening 1954 is de Ontvanger bevoegd "aan de belastingschuldige op zijn verzoek uitstel van betaling en gemakkelijkere betalingsvoorwaarden te verlenen, indien onafwijsbaar blijkt, dat hij door bijzondere omstandigheden, buiten zijn wil, niet bij machte is aan de voorgeschreven betalingsregelingen te voldoen".

Indien belastingschuldige daartoe een verzoek indient kan er een betalingsregeling worden getroffen voor een periode van maximaal 48 maanden te rekenen vanaf de datum waarop de invorderaar de betalingsregeling bij beschikking toestaat. Het gaat hier niet om een voor bezwaar vatbare beschikking. Bij het vaststellen van de betalingsregeling wordt rekening gehouden met de aflossingscapaciteit van belastingschuldige. Bij het bepalen van de aflossingscapaciteit als voor wat betreft particulieren dient rekening te worden gehouden met het volgende. Naast het aanwezige vermogen speelt bij de beoordeling van de financiële omstandigheden de zogenoemde betalingscapaciteit van de belastingschuldige een belangrijke rol, zowel ten tijde van het indienen van het verzoek als gedurende de looptijd van de betalingsregeling. De betalingscapaciteit van de belastingschuldige die door de invorderaar wordt berekend, bepaalt in belangrijke mate het

bedrag dat de belastingschuldige (periodiek) op de achterstallige schuld moet aflossen. De betalingscapaciteit geeft ook aan in hoeverre een betalingsregeling zinvol is.

Bij de berekening van de betalingscapaciteit gaat de invorderaar met betrekking tot de huur- en hypotheekverplichtingen voor de woning waarin de belastingschuldige feitelijk verblijft uit van de werkelijke uitgaven.

De betalingscapaciteit bestaat uit het netto besteedbaar inkomen na aftrek van het wettelijke minimumloon. Voor de betalingsregeling eist de invorderaar 80% van de betalingscapaciteit op.

De onroerendezaakbelastingsschulden van gepensioneerden die bij de inwerkingtreding van deze richtlijnen uitsluitend een uitkering ingevolge de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering ontvangen en waarvan het betalingscapaciteit nihil is, worden gesaneerd.

Artikel 3

Indien een belastingschuldige aangeeft geen betalingsregeling aan te kunnen gaan voor een periode korter dan 48 maanden, zonder de continuïteit van zijn onderneming in gevaar te brengen, dient de Stichting Belastingaccountantsbureau, bij schulden hoger dan NAf 50.000, een invorderingsonderzoek in te stellen.

Gedurende de looptijd van het invorderingsonderzoek, doch voor een termijn van maximaal 4 maanden wordt er een voorlopige betalingsregeling getroffen in lijn met de op dat moment bekende aflossingscapaciteit.

Op basis van de uitkomsten van het invorderingsonderzoek wordt de definitieve betalingsregeling vastgesteld. Uit het invorderingsonderzoek zal blijken welk bedrag belastingschuldige maandelijks kan betalen. Na overschrijding van een periode van 48 maanden wordt de restantschuld buiten invordering geplaatst. Voorwaarde voor deze buiten invordering plaatsing van de restantschuld geldt dat er goedkeuring is vereist van de van de sectordirecteur fiscale zaken.

Artikel 4

In beginsel vraagt de invorderaar alleen om de in dit artikel genoemde zekerheid indien de aard van de belastingschuld dan wel de omvang van de belastingschuld in relatie tot de verhaalsmogelijkheden die bij de invorderaar bekend zijn, daartoe aanleiding geeft.

Artikel 5

Op grond van dit artikel kan de invorderaar uitstel verlenen in verband met bijzondere omstandigheden. Hieronder vallen het indienen van bezwaarschriften of verzoeken ambtshalve vermindering tegen een belastingaanslag. De belastingschuldige kan bezwaren tegen de hoogte van een belastingaanslag door middel van een bezwaarschrift kenbaar maken. Een in verband daarmee gevraagd uitstel van betaling kan de Ontvanger verlenen tot het moment waarop de Inspecteur uitspraak op het bezwaarschrift doet. Als de belastingschuldige een verzoek om uitstel indient bij de Ontvanger in verband met een bezwaarschrift tegen de belastingaanslag dan moet hij in het verzoek het bestreden bedrag van de aanslag en de berekening van dat bedrag

vermelden. Deze lijst met bijzondere omstandigheden is niet limitatief. Er kunnen derhalve ook andere bijzondere omstandigheden zijn die kunnen leiden tot een uitstel van betaling. In onderdeel b, wordt verwezen naar 'overige omstandigheden'. Onder overige omstandigheden valt te denken aan: 'een te verwachten uit te betalen bedrag'. Als binnen afzienbare tijd een door de Ontvanger uit te betalen bedrag wordt verwacht, kan de Ontvanger uitstel van betaling verlenen tot het moment waarop hij dit uit te betalen bedrag kan verrekenen met de belastingaanslag waarvoor uitstel wordt gevraagd.

Er is sprake van een binnen afzienbare tijd te verwachten belastingteruggaaf als:

- het belastingjaar of belastingtijdvak waarover de teruggaaf wordt verwacht is afgelopen;
- de belastingsschuldige een verzoek om teruggaaf heeft ingediend; en
- over die teruggaaf tussen de inspecteur en de belastingsschuldige geen verschil van mening bestaat.

Een omstandigheid als bedoeld in eerste lid, onderdeel b, kan faillissement of surseance betreffen. Faillissementsschulden moet de Ontvanger op de gebruikelijke wijze bij de curator dan wel de bewindvoerder aanmelden. Voor deze schulden treft de Ontvanger geen betalingsregeling.

Zo lang onzeker is of alle boedelschulden uit de boedel kunnen worden voldaan, kan de Ontvanger voor de betaling daarvan uitstel verlenen.

De Ontvanger kan tijdens een surseance van betaling op verzoek van de bewindvoerder uitstel van betaling verlenen voor de belastingsschuld die voor de aanvang van de surseance materieel verschuldigd is geworden. De Ontvanger stelt daarbij de voorwaarde dat de belastingsschuldige nieuw opkomende verplichtingen stipt nakomt.

De Ontvanger kan ook tijdens de wettelijke schuldsaneringsregeling onder de gebruikelijke voorwaarden uitstel van betaling verlenen voor belastingaanslagen waarop de wettelijke schuldsaneringsregeling niet van toepassing is.

Als zekerheid is gesteld, wint de Ontvanger deze uit. Daarna informeert hij de curator dan wel de bewindvoerder over de wijziging in de hoogte van de belastingsschuld.

Indien blijkt dat belastingsschuldige, door toedoen van de Inspecteur, meer tijd nodig heeft kan een verzoek tot nader uitstel van betaling worden gedaan. Hiervan is bijvoorbeeld sprake indien de Inspecteur niet binnen een termijn van 4 maanden uitspraak doet op een bezwaarschrift dan wel verzoekschrift voor ambtshalve vermindering.

Artikel 6

Aan belastingplichtigen die voldoen aan hun fiscale verplichtingen wordt er een bewijs van betalingsgedrag uitgereikt zonder nadere voorwaarden. Voor belastingsschuldigen worden er voorwaarden verbonden aan het verkrijgen van een bewijs van betalingsgedrag. Deze voorwaarden zijn nader uitgewerkt in dit artikel.

De achtergrond van dit artikel is dat een bewijs van betalingsgedrag slechts wordt uitgereikt aan belastingsschuldigen indien belastingsschuldige een betalingsregeling treft voor de openstaande schulden. Om binnen een termijn van 6 maanden opnieuw een bewijs van betalingsgedrag te verkrijgen, dient in een onderzoek te worden verricht door de Ontvanger om te bepalen of de belastingsschuldige voldoet aan al zijn fiscale verplichtingen. Indien niet aan deze voorwaarde wordt voldaan door belastingsschuldige kan toch een bewijs van betalingsgedrag worden

verkregen indien belastingschuldige het verschuldigde bedrag terstond voldoet of de aanslagen waarvan het bezwaar is afgewezen en geen beroep is ingesteld toevoegt aan de bestaande betalingsregeling.

Artikel 7

Executie van een beslag vindt plaats indien belastingschuldige niet met de invorderaar tot overeenstemming komt inzake de voldoening van zijn schuld. Hierbij is het van belang op te merken dat een woonhuis welke belastingschuldige als hoofdverblijf ter beschikking staat in beginsel niet executoriaal zullen worden verkocht. Het is tevens van belang de continuïteit van ondernemingen, met name na de Covid-19 pandemie, te waarborgen. De executie van bedrijfsmiddelen die essentieel zijn voor de bedrijfsvoering, wordt derhalve sterk afgeraden. Voertuigen kunnen bijvoorbeeld executoriaal worden verkocht, echter bij een autoverhuurbedrijf kan dit faillissement van het bedrijf als gevolg hebben. Er dient derhalve rekening te worden gehouden met het voorgaande bij de executie van een beslag.

Artikel 8

Bij betaling van belastingaanslagen met een dagtekening van 31 december 2020 en ouder kan de belastingschuldige een beroep doen op een sanering ter finale kwijting van de openstaande en achterstallige belastingenschulden. De hoogte van de sanering is afhankelijk van het ineens betaalde bedrag.

Indien er ten tijde van publicatie van deze richtlijnen bezwaar- dan wel beroepsprocedures lopen dienen de betwiste bedragen te worden meegenomen in de sanering en komen lopende bezwaar, beroep- of verjaringsverzoeken te vervallen. Ter waarborging van de continuïteit van ondernemingen, kan een betalingsregeling worden getroffen teneinde te kunnen voldoen aan de afspraken gemaakt met de ontvanger. Een betalingsregeling kan geen looptijd hebben die langer is dan 48 maanden.

De kosten die in het verleden zijn gemaakt ter invordering van openstaande bedragen, komen niet in aanmerking voor sanering. Deze bedragen moeten volledig door belastingschuldige worden betaald.

Om te voorkomen dat belastingschuldigen gebruik maken van de mogelijkheid tot sanering, zonder hun betalingsgedrag te verbeteren, wordt er een voorwaarde gebonden aan het daadwerkelijk verkrijgen van de sanering. De sanering als genoemd in het tweede lid van dit artikel wordt pas verleend op het moment dat de belastingschuldige voor een aaneengesloten periode van 48 maanden heeft voldaan aan alle aangifte- en betalingsverplichtingen. Hiermee wordt getracht belastingschuldigen te motiveren naar de toekomst toe wel zullen voldoen aan hun fiscale verplichtingen.

Dit artikel heeft een geldigheidsduur van drie maanden na inwerkingtreding van deze richtlijnen en kan per belastingschuldige slechts eenmaal worden toegepast. De minister is bevoegd de geldigheidsduur van dit artikel te verlengen.